

Debreceni Ítéltábla
Mf.I.50.020/2025/6.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Királyházi Csaba ügyvéd (Cím10) által képviselt Felperes (Cím2) felperesnek, a dr. Rubi Gabriella ügyvéd (Cím11) által képviselt Alperes (Cím1) alperessel szemben elmaradt vezetői pótlék megfizetése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 7.M.70.166/2023/31. számú ítélete ellen az alperes 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 71 073 (hetvenegyezer-hetvenhárom) Ft másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az állam terhén marad 113 717 (száztizenháromezer-hétszáztizenhét) Ft fellebbezési eljárási illeték.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes foglalkozása tanár, munkáltatója az alperes.

[2] Az alperes egyházi fenntartású, önálló egyházi jogi személyként működő, önállóan gazdálkodó köznevelési intézmény. Az alperes székhelye: Cím1, OM AZONOSÍTÓ, törvényes képviselője tanúl igazgató.

[3] Az alperes jogelődje a (OKTATÁSI INTÉZMÉNY) egyházi fenntartású, önállóan gazdálkodó, többcélú köznevelési intézmény. Az alperes jogelődjének székhelye: Cím1, OM

AZONOSÍTÓ. Az alperes jogelődjét a (EGYHÁZKORMÁNYZATI EGYSÉG 1) hozta létre, fenntartója a (EGYHÁZKORMÁNYZATI EGYSÉG 2) volt.

[4] Az alperes jogelődjének mint egyházi fenntartású többcélú köznevelési intézménynek az alapítási éve 1998-ban volt, míg a jogutódlás – a többcélú köznevelési intézmény szervezeti egységekre bontása – és így a jelen per alperesének alapítása fenntartói döntés alapján 2020.05.19. napján következett be.

[5] A felperes és az alperes jogelődje között első alkalommal 2006.08.15. napján határozott időre szóló munkaszerződés jött létre, amelyben a felperes mint munkavállaló és az alperes jogelődje (a továbbiakban alperes) mint munkáltató szerepelt, és amelynek tárgya a felperes általános iskolai tanárként való foglalkoztatása volt heti 40 órában, havi bruttó 114 600 Ft munkabér ellenében.

[6] A felek között 2007.06.15. napján ismételten határozott idejű munkaszerződés, majd 2008.06.15. napjától határozatlan időtartamú munkaszerződés jött létre, amelyet a felek – elsősorban a felperest illető munkabér változása miatt – évente módosítottak.

[7] A 2016.09.01. napján létrejött munkaszerződés-módosításban a felek a felperes munkakörét idegennyelvi tanár munkakörben, személyi alapbérét pótlékok nélkül havi bruttó 239 109 Ft-ban határozták meg.

[8] Az ugyancsak 2016.09.01. napján kelt okiratban az alperes írásban megbízta a felperest az alperesi jogelőd: a (OKTATÁSI INTÉZMÉNY)i Intézményegység intézményegységvezető-helyettesi feladatkör határozott időtartamú: 2016.09.01. naptól 2017.07.31. napjáig történő ellátásával. Az alperesi munkáltató a felperes vezetői illetménypótlékát havi bruttó 61 985 Ft-ban határozta meg.

[9] A 2017.09.01. napján kelt „megbízás” elnevezésű okiratban az alperes megbízta a felperest az alperesi jogelőd: a (OKTATÁSI INTÉZMÉNY) intézményvezető-helyettesi (oktatásért felelős helyettes) feladatkör határozott időtartamig: 2017.09.01. napjától 2022.08.15. napjáig történő ellátásával, az illetménypótlékát az illetményalap 30%-ban: havi bruttó 54 810 Ft-ban határozva meg.

[10] A megbízási okiratot az alperes részéről tanú3 igazgató, intézményvezető, míg a megbízott részéről a felperes írta alá. A megbízási okirat a fenntartó részére – az egyetértési jogot kifejező hozzájárulás megadása érdekében – nem került benyújtásra, ezért a megbízási okiratot a fenntartó nem írta alá.

[11] Az alperes 2017.09.01. napján hatályos szervezeti és működési szabályzatában rögzített szervezeti struktúra nem ismerte az intézményvezető-helyettesi pozíciót, továbbá aszerint az intézményegység-vezetőket és helyetteseiket az intézményvezető bízta meg a tantestület véleményezési jogkörének gyakorlása mellett, a fenntartó egyetértési jogát kifejező hozzájárulásával.

[12] A felperes 2017.09.01. napjától 2022.08.15. napjáig intézményvezető-helyettesi feladatokat látott el, amelyért havonta az illetményalap 30%-ának megfelelő vezetői pótlékban részesült.

[13] Ebben az időszakban az alperes a felperessel évente írásban közölte az illetmény összegének változását.

[14] 2020.05.19. napján került sor az alperesi jogelőd mint többcélú köznevelési intézmény szervezeti egységekre bontására és az alperes mint jogutód Alperes köznevelési intézmény létrehozására.

[15] A 2020.08.05. napján megtartott tanévnyitó értekezleten a fenntartó bejelentette az új szervezeti struktúrát, ahogy az azzal együtt járó személyi változásokat is, így többek között azt, hogy 2020.09.01. napjától az alperesi intézmény vezetője tanúl lesz, ezzel egyidőben tanú3, valamint (TANÚ4) és a felperes vezetői megbízása megszűnik, az új intézményvezető helyettesei (MUNKAVÁLLALÓ 1) és (MUNKAVÁLLALÓ 2) lesznek.

[16] Az alperes 2020.09.01. napján átadta a felperes részére az „értesítés illetményváltozásról” elnevezésű okiratot, amelyben közölte vele, hogy – a vezetői megbízás megszűnése következtében – a 2020.09.01. napjától hatályos illetményének összege – a havi bruttó 137 025 Ft intézményvezető-helyettesi pótlék megszüntetése miatt – változik, így a felperes havi munkabére bruttó 485 069 Ft-ról havi bruttó 348 044 Ft-ra csökken.

[17] Az alperes által a felperesnek 2021.01.01. és 2021.09.01. napján átadott „átsorolás magasabb fizetési kategóriába” és „értesítés illetményváltozásról” elnevezésű okiratokban sem került feltüntetésre és elszámolásra intézményvezető-helyettesi pótlék.

[18] Az alperes által 2020.09.10. napján kelt „a munkavállaló tájékoztatása a munkáltató munkajogi jogutódlásáról” elnevezésű okiratban az alperes tájékoztatta a felperest a munkáltatói oldalon bekövetkezett jogutódlásról, és hogy a korábbi munkaszerződés egyéb elemei érvényükben maradnak.

[19] A felperes 2020.09.01. napjától ténylegesen nem látott el vezetői feladatokat az alperesi intézményben, és nem is részesült vezetői illetménypótlékban.

[20] Az intézményegységvezető-helyettesi pótlék összege 2020.09.01. napjától kezdődően havi bruttó 118 755 Ft volt, amelynek egy évi összege 1 421 460 Ft, 2020.09.01. napjától 2022.08.15. napjáig (23,5 hónapra) járó összege 2 790 743 Ft.

[21] A felperesnek járó bruttó havi távolléti díj összege a perbeli időszakban 391 248 Ft volt.

[22] A felperes a megváltoztatott keresetében kérte kötelezni az alperest 2020.09.01. napjától 2022.08.15. napjáig járó 2 790 743 Ft elmaradt illetménypótlék és annak 2021.09.01. napjától járó késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére.

[23] Az alperes az ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását és perköltsége megtérítését.

[24] Az elsőfokú bíróság a 31. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 71 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy az állam terhén marad a le nem rótt 85 300 Ft eljárási illeték.

[25] Határozatának indokolása szerint a felek közötti jogviszonyra a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Nkt.) rendelkezéseit kell alkalmazni. Ismertette az Mt. 6. §-ának (1) bekezdését, a 29. §-ának (1) bekezdését, a 36. §-ának (1) bekezdését, a 38. §-ának (1) és (2) bekezdéseit, a 42. §-a (2) bekezdésének b) pontját, az 51. §-ának (1) bekezdését, a 157. §-ának (1) bekezdését, a 286. §-ának (1) bekezdését, az Nkt. 32. §-a (1) bekezdésének b) pontját és a 8. számú mellékletét, valamint a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 11. §-ának (2) bekezdését, továbbá a pedagógusok előmeneteli és illetményrendszerével kapcsolatos 326/2013. (VIII.30.) Korm.rendelet 1. §-ának (1) bekezdését és a 16. §-ának (5) bekezdését.

[26] Rámutatott, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. §-ának (1) bekezdése, valamint az 522. §-ának (1) és (2) bekezdései értelmében a felperesnek kellett bizonyítania a vezetői feladatok ellátására vonatkozó megbízási jogviszony létrejöttét, annak tárgyát és tartalmát, továbbá a vezetői feladatok ellátását vagy a vezetői feladatok ellátására történő folyamatos rendelkezésre állást, míg az alperesnek kellett bizonyítania a

vezetői feladatok ellátására létrejött megbízási jogviszony érvénytelenségét, létre nem jöttét, ennek hiányában a vezetői megbízás megszüntetését, a vezetői pótlék összegét és kifizetését.

[27] A felperes a csatolt okiratokkal (1/F/9. szám alatt csatolt 2017.09.01. napján kelt megbízás elnevezésű okirat, 1/F/7. szám alatt csatolt 2015.11.27. napján kelt munkaszerződés elnevezésű okirat) és az általa meghallgatni kért tanúk vallomásával (tanú3, tanú6) kétséget kizáróan bizonyította, hogy közte és az alperes között a határozatlan időtartamú munkaviszonyon túlmenően határozott időtartamra szóló vezetői megbízási jogviszony is létrejött. A vezetői megbízás létrejötte szempontjából irreleváns volt, hogy azt korábban intézményegységvezető-helyettesi vagy jelen perbeli időszakban intézményvezető-helyettesi munkakörnek nevezték.

[28] A felperes vezetői megbízási jogviszony létrejöttére vonatkozó állítását alátámasztotta az alperes által tanúként meghallgatni kért tanú4 és tanú2 vallomása is, továbbá az, hogy a felperes 2016.09.01. napjától 2020.08.31. napjáig ténylegesen is ellátta a vezetői feladatokat és ezért vezetői illetménypótlékban részesült.

[29] Az alperes kétséget kizáróan bizonyította azt is, hogy a vezetői megbízási jogviszony érvénytelen a fenntartó jogszabályi rendelkezés és a jogviszony létrejöttékor hatályos SzMSz által megkívánt egyetértési joga gyakorlásának hiánya miatt.

[30] Az alperes vezetői megbízási jogviszony érvénytelenségére vonatkozó állítását alátámasztotta az alperes által tanúként meghallgatni kért tanú6, tanú4 és tanú2 vallomása. Az alperes érvénytelenségre vonatkozó állítását nem cáfolta a felperes által 1/F/9. szám alatt csatolt vezetői feladatok ellátására vonatkozó megbízási okirat, hiszen arról hiányzott a fenntartó hozzájárulását igazoló aláírás.

[31] Az érvénytelen megbízási jogviszony – a munkajog szociális védelmi funkciójából és a munkavállaló fokozott védelméből fakadó – Mt. 29. §-ának (1) bekezdés alapján érvényesnek volt tekintendő, ezért a felperes 2017.09.01. napjától 2020.08.31. napjáig jogosult volt az általa ténylegesen ellátott vezetői feladatok ellentételezéseként a vezetői illetménypótlékra, amelyet meg is kapott hiánytalanul.

[32] Ugyanakkor 2020.09.01. napjától kezdődően a felperes vezetői illetménypótlékra már nem volt jogosult, mert az alperes strukturális átszervezése miatt a felperes vezetői megbízása megszűnt 2020.09.01. napjától, amiről a felperes több alkalommal szóban és írásban is értesült.

[33] Felperes nyilatkozata szerint is a 2020. januárban tartott tájékoztató értekezleten a fenntartó egyházat képviselő személy bejelentette a többcélú oktatási, nevelési intézmény strukturális átalakítását, szervezeti egységekre bontását és új vezetők kinevezését. A 2020.08.05. napján – átadás-átvétel – tárgyban felvett jegyzőkönyvben a fenntartó képviselője közölte a vezetői személyi változásokat, megköszönte az eddigi vezetők munkáját, az új vezetőkre áldást kért. A 2020.08.24. napján megtartott alperesi alakuló értekezleten az alperes új vezetője tanúl igazgató bemutatta az intézmény struktúráját és vezetőit, akik között nem szerepelt a felperes. Az alperes 2020.09.01. napján „értesítés illetményváltozásról” elnevezésű okiraton a felperessel írásban is közölte, hogy 2020.09.01. napjától kezdődően vezetői illetménypótlékra már nem jogosult.

[34] Ezekből megállapíthatóan a felperes vezetői megbízása az alperes részéről szóban, írásban, továbbá ráutaló magatartással is 2020.09.01. napjától kezdődően megszüntetésre került, ennek megfelelően a felperes ezen időponttól kezdődően már nem látott el vezetői feladatokat. A vezetői megbízás megszüntetése miatt a felperes esetleges rendelkezésre állása egyrészt relevanciával nem bírt, másrészt tanárként, teljes munkaidőben történő foglalkoztatása egyébként sem tette volna lehetővé a vezetői feladatok teljes munkaidőben történő ellátását.

[35] A felperes által felhozott bírói gyakorlatot bemutató állásfoglalások és eseti döntések – mint a munkáltatói jogutódlás esetén a munkaviszony változatlan folytatása (MK. 154.), a munkavállalói rendelkezésre állás (EBH.1720. 2007.), a vezetői pótlékot, illetve munkabért nem érintő munkaköri feladatok munkáltató oldalán felmerülő okból történő részleges teljesítése (EBH.1723. 2007; Kúria Mfv.10.004/2022/4.) – a perbeli jogvitára teljeskörűen nem alkalmazhatóak, mivel a felperes vezetői megbízása megszüntetésre került.

[36] Mivel a felperes 2020.09.01. napjától már nem jogosult vezetői illetménypótlékra, ezért az elsőfokú bíróság elutasította a keresetet, és a Pp. 512. §-ának (2) bekezdése szerinti pertárgyérték alapulvételével – ami az egy évi vezetői illetménypótlék összege, vagyis 1 421 460 Ft – a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest a pernyertes alperes ügyvédi munkadíjjal felmerült perköltségének viselésére, amelynek összegét a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése alapján határozta meg. A felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán a le nem rótt 85 300 Ft eljárási illeték a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján marad az állam terhén.

[37] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes keresete szerinti marasztalását és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja, továbbá 3. §-ának (4) bekezdése alapján meghatározott másodfokú perköltsége megtérítésére kötelezését.

[38] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, a megállapított tényekből nem megfelelő jogi következtetést vont le, az ítélet iratellenes.

[39] Megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint az alperes kétséget kizáróan bizonyította, hogy a peres felek között létrejött vezetői megbízási jogviszony érvénytelen a fenntartó részéről megkívánt egyetértési jog gyakorlásának hiánya, vagyis az okiraton szereplő fenntartói aláírás hiánya miatt.

[40] Az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az Mt. 44. §-ának rendelkezését, mely a munkaszerződés (vezetői megbízás) írásba foglalásának kötelezettségét írja elő. Az írásba foglalás a vezetői megbízásnak is az alaki érvényességi kelléke, elmulasztása érvénytelenségi ok. Nem helytálló az elsőfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint a fenntartói aláírás hiánya miatt a felperes vezetői megbízása érvénytelen, a felperesi álláspont szerint ugyanis a vezetői megbízás ezen okból való érvénytelenségére csak a munkavállaló felperes hivatkozhatott volna a munkába lépést követő 30 napon belül (Mt. 44. §-ának második fordulata), ezért a perbeli vezetői megbízás a fenntartói aláírás hiánya ellenére érvényesnek tekintendő.

[41] A perbeli időszakban hatályos pedagógusok előmeneteli rendszeréről és a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény köznevelési intézményekben történő végrehajtásáról szóló 326/2013. (VIII. 30.) Korm. rendelet 21. §-a szerint a köznevelési intézményben az intézmény gazdálkodási jogosítványaitól függetlenül vezetői megbízásnak minősül a tagintézményvezető-helyettesi, az intézményegységvezető-helyettesi, a gazdasági, az ügyviteli, a műszaki, a személyzeti vezetői megbízás.

[42] A hivatkozott jogszabályhely alapján a vezetői megbízást az év során bármikor, öt évre kell adni, a vezetői megbízás visszavonása tárgyában pedig a jogszabály úgy rendelkezik – utalva a Kjt. 23. §-ának (5) bekezdésére –, hogy arra a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult. A hivatkozott rendelkezésekből levezethető, hogy a felperes vonatkozásában a vezetői megbízás adására és annak visszavonására, megszüntetésére is az alperes intézményvezetője volt jogosult.

[43] Megalapozatlan az elsőfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint a felperes vezetői megbízása az alperes részéről szóban, írásban és ráutaló magatartással is 2020. szeptember 1. napjától kezdődően megszüntetésre került, amiről a felperes több alkalommal értesült.

[44] Annyiban helytálló az elsőfokú bíróság jogi indokolása, hogy általánosan jognyilatkozatot írásban, szóban és ráutaló magatartással is lehet tenni az Mt. 31. §-a szerint alkalmazandó Ptk. 6:4. §-ának (2) bekezdése alapján, azonban az utóbbi két esetben a vezetői megbízás megszüntetésére vonatkozó jognyilatkozatnak egyértelműnek és feltétel nélkülinek

kell lennie ahhoz, hogy az joghatás kiváltására alkalmas legyen. Az írásbeli jognyilatkozat (a vezetői megbízás visszavonása) szabályszerű közlésével következhet be jogszerűen az abban foglalt akarat kiváltása joghatásként.

[45] A felperes vezetői megbízását az alperes írásban nem vonta vissza, eljárása az Mt. 15. §-ának (4) bekezdésébe ütközött, e rendelkezés szerint ugyanis az egyoldalú jognyilatkozat a címzettet való közléssel válik hatályossá. Az alperes részéről szabályosan közölt jogviszonyt megszüntető jognyilatkozat nem történt, szabályszerű közlés hiányában pedig nem következhetett be a vezetői megbízás megszüntetésére vonatkozó alperesi akarat, a különböző szóbeli közlések, az illetményszámfejtő lap átadása e vonatkozásban joghatás kiváltására nem alkalmas, vagyis a felperes vezetői megbízása a munkajogi jogutódlás időpontjában nem szűnt meg.

[46] A munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult lett volna a felperes vezetői megbízását írásban visszavonni, melyet elmulasztott, az írásbeli visszavonás hiányában pedig a felperes vezetői megbízásának megszüntetése jogellenes. Emiatt a perbeli vezetői megbízás visszavonás nélkül 2022. augusztus 15. napjával szűnt meg, ezért a felperest a vezetői pótléknak a határozott idő leteltéig számított összege illeti meg.

[47] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását annak helyes indokai alapján, valamint az alperes marasztalását a perköltségében a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja, továbbá a 3. §-ának (4) bekezdése alapján.

[48] Az ítéltábla a fellebbezést alaptalannak találta, aminek elbírálása során nem lépte át a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátait (Pp. 370. §-ának (1) bekezdése), olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést ugyanis, amely erre okot adott volna, nem észlelt [Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései].

[49] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, s abból megalapozott jogi következtetésre jutott, ám annak indokolása részben módosításra szorul.

[50] A felperes a fellebbezésében vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és az abból levont jogi következtetéseket, kérve a bizonyítás eredményének felülmérlegelését, a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét elsődlegesen a Pp. 369. §-a (3) bekezdésének a) pontjában jelölve meg. E törvényhely szerint a másodfokú bíróság felülbíráhatja az elsőfokú bíróság ítélete anyagi jognak való megfelelőségét; az anyagi jogi felülbírálat során a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítheti és ennek alapján a tényállást módosíthatja, kiegészítheti.

[51] Az e törvényhelyhez fűzött Pp. Nagykomentár a következőket mondja: „A bizonyítás eredményének mérlegelését illetően a Pp. csak az okszerűtlen mérlegelés felülbírálatát engedi meg, vagyis a bizonyítás eredményének mérlegelése csak akkor hagyható figyelmen kívül, ha az okszerűtlen, vagyis jogszabálysértő vagy ha a másodfokú bíróság is bizonyítást folytatott le. Szűk értelemben vett felülmérlegelésre, azaz a jogszabálysértés megállapítása nélkül a mérlegelés megváltoztatására nincs lehetőség. Ez tehát azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság a bizonyítás okszerűtlennek minősítése után módosítja, kiegészíti vagy további bizonyítást folytathat le akár az első-, akár a másodfokú eljárásban hivatkozott tény megállapítására, és így módosítja, egészíti ki azt. Tehát a tényállás megváltoztatására a másodfokú bíróság nem jogosult anélkül, hogy a bizonyítás eredménye ne lenne okszerűtlen, illetve ne folytatna le további bizonyítást, azonban az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényekből eltérő jogi következtetést vonhat le, a tényeket minősítheti másként.”

[52] Ha az adott tényállás megállapítása a beszerzett bizonyítékok értékelésének eredményeként a logika szabályai szerint lehetséges volt, s az nem volt kizárt, a másodfokú bíróság akkor sem bírálhatja felül az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, ha ő maga egyébként a bizonyítékok mérlegelése alapján más ténybeli következtetésre jutott volna. Ez ugyanis a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő felülmérlegelésének tilalmába ütközik.

[53] Az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta az ítélete indokolásában a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapított tényállásra figyelemmel annak, hogy miért érvénytelen a felperes vezetői megbízása, amivel szemben a fellebbezésben írtak alapján nem volt lehetőség az ún. felülmérlegelésre.

[54] A felperes érdeke volt annak bizonyítása, hogy a vezetői megbízására a fenntartó hozzájárulásával került sor, aminek nem tudott eleget tenni: a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a fenntartó hozzájárulásának meglétére nem lehet következtetést levonni.

[55] A felperes ezzel összefüggésben alaptalanul hivatkozott az Mt. 44. §-ának második mondatában írtakra, hiszen esetünkben nem a munkaszerződés írásba foglalásának elmulasztásáról van szó, amely miatti érvénytelenségre valóban csak a munkavállaló hivatkozhat záros határidőn belül, hanem arról, hogy a munkaszerződés módosulását eredményező, és a felperes által elfogadott vezetői megbízást írásba foglalták, azonban arra nem a fenntartó egyetértésével került sor.

[56] Az Nkt. 32. §-a (1) bekezdésének a perben releváns időszakban hatályos b) pontja értelmében – amivel összhangban rendelkezett az alperes szervezeti és működési szabályzata is –, ha a nevelési-oktatási intézményt egyházi jogi személy vagy a vallási egyesület tartja fenn, az intézményvezető-helyettesek megbízása során a fenntartó egyetértési jogot gyakorol.

[57] Az ezen jogszabályi rendelkezésbe ütköző megbízás az Mt. 27. §-ának (1) bekezdése értelmében mint munkaviszonyra vonatkozó szabályba ütköző semmis – amelynek jogkövetkezményéről az Mt. 29. §-a tartalmaz rendelkezéseket –, ezért ezzel összefüggésben az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

[58] Arra a felperes helytállóan hivatkozott, hogy a megbízás visszavonására csak írásban kerülhetett volna sor a munkáltatói jogkör gyakorlója részéről az Mt. 22. §-ának (3) bekezdése alapján, ami elmaradt, ezért az elsőfokú bíróság által számba vett írásbeli és szóbeli közlés, valamint ráutaló magatartás nem eredményezhették a vezetői megbízás megszűnését. Az Mt. 22. §-a (4) bekezdésének első mondata szerint az alaki kötöttség megsértésével tett jognyilatkozat – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – érvénytelen, amire helytállóan utalt a fellebbezés.

[59] Az Mt. most hivatkozott 22. §-a (4) bekezdésének második mondata értelmében viszont az érvénytelenség jogkövetkezménye nem alkalmazható, ha a jognyilatkozat a felek egyező akaratából teljességbe ment.

[60] Tény, hogy a vezetői megbízásának megszűnését a felperessel írásban és szóban is közölték, arról a felperes tudomást szerzett és azt tudomásul is vette, hiszen az intézkedés miatt munkaügyi jogvitát nem kezdeményezett, hanem az immár alacsonyabb összegű munkabére ellenében végezte pedagógusi feladatait. Ezen nem változtat az, hogy az intézkedést követő majd' három év elteltével fordult bírósághoz az elmaradt vezetői pótlék megfizetése iránt, mert ez oly jelentős időmúlás, amiből a vezetői megbízás megszűnésére vonatkozó egyező akarat hiányára nem lehet következtetést levonni.

[61] Ezt támasztja alá a BH1995. 680. számú döntés is, amelyben még a Legfelsőbb Bíróság a jogbiztonság és a jogvédelem kölcsönhatásával érvelt. Kifejtette, hogy az adott tényállásban a jognyilatkozat írásba foglalása a jogbiztonságot szolgálja. Abban az esetben azonban, ha a munkajogviszony megszüntetését kezdeményező munkavállaló a szóbeli megállapodásban foglaltakat saját érdekében állóként önként teljesíti, e magatartásával szemben utólag nem igényelhet jogvédelmet. Ez a jogelv pedig a munkaszerződés módosítására, és a vezetői megbízás visszavonására is alkalmazható.

[62] Annyit megjegyez az ítéltábla, hogy annak a per eldöntése szempontjából nem volt relevanciája az Mt. 29. §-ának (1) bekezdésében írtakból következően, miszerint a felperes vezetői megbízására érvényesen került-e sor, továbbá a 2020. szeptember 1. napját megelőző időszak nem is képezte a per tárgyát; az egyedüli jelentős kérdés az volt, hogy ez a megbízás megszűntnek volt-e tekinthető 2020. szeptember 1. után.

[63] Mivel pedig a felperes 2020. szeptember 1. után nem tekinthető intézményvezető-helyettesnek, ezért őt illetménypótlék sem illeti meg, így megalapozottan utasította el az

elsőfokú bíróság a keresetét, amiért az ítéltábla a fenti kiegészítéssel helybenhagyta az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint.

[64] A fellebbezés nem vezetett eredményre, amiért az ítéltábla a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése értelmében a pernyertes alperes perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja és a (4) bekezdése alapján állapította meg.

[65] A fellebbezett érték 1 421 460 Ft volt, ezért a fellebbezési illeték összege 113 717 Ft az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése szerint. A költségmentesség és költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 3. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad a pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosultsága miatt [a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet 1. §-a].

Debrecen, 2025. október 1.

Dr. Tass Edina sk. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, Dr. Riczu András sk. bíró